

“ဂေါ်လီမ” ရဲ့

အလွမ်းခိုင်ယာလီ

မဟူရာ . . . ည တစ်ည . . . ။

မဟူရာညပေမဲ့ . . . မာကျူရီ ပီရောင်များကြောင့် ရန်ကုန်မြို့၏ ညက နေ့နှင့်မခြား လူသွားလူလာ အပြင် မြင်ကွင်းကရှင်းလင်းစွာ မြင်နေရဆဲ ရယ်ပါ . . . ။

“ဟူး . . .” ခေတ်အခေါ်က လူခေါ် အငှားယာဉ် တက္ကစီကားမောင်းသော လူစိုး လက်ပြင်းတစ်ချက် ကို လေးတွဲစွာ မှတ်ထုတ်လိုက်မိပါချေ၏။

ဒီနှိုင်းတာထိုင်ခုံ၏ ခေါင်းမို ဆိုဖါပေါ် ခေါင်းကို လှန်ချကာ မှီထားရင်း ကားမှန်ရှေ့ မြင်ကွင်းကို မမှိတ်မ သန်ကြည့်နေမိသည်။

ရှေ့နား ကိုက်(၅၀)အတွာခန့်မှာ ပန်းနရောင် ဂျပန် အရုပ်ပန်းဝတ်စုံ ဝမ်းဆက်ကို ဝတ်ထားပြီး စလင်းဘက် လွယ်ထား သော ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် လှပကောင်တင်း

သည် မိန်းမပျို တစ်ဦး နှင့်သားရေ လယ်သာအိတ်
ခပ်ဖောင်းဖောင်းကို ကိုင်ထားသော အဆီယစ်နေဟန်
တူသည့် ငနဲနှစ်ဦး စကားရပ်ပြောနေကြသည်။

တကယ်တော့ သည်မြင်ကွင်းမျိုးက သည်နား
တစ်ယောက်ယောက်အဖို့ ရှိနေပါပြီ။ သည်နားမှာက
သည်လိုပဲလေ ။

အေးက . . . သမင်ဆူးလေစိတ်ဟုခေါ်သည့် ခြံ
တော်ခန်းမနှင့် တားမှတ်တိုင် အကြား တက္ကရာလမ်းပေါ်
ပလက်ဖောင်းဘေး မကျတကျ။ ဈေးစကားပြောနေတာ
ထင်ပါရဲ့ . . . ခြံ . . . ဖွဲ့ . . . ထုံသွားကြပါဈေဈာ . . .

သူတို့ဈေးတုံမှတက္ကစီခေါ်မည် မဟုတ်လား။
အခုလောလောဆယ် အနားတစ်ခုကိုမှာ သူကားတစ်စင်းထဲ
ရှိသည်။ ကျော်သင့်က ပြန်သွားပြီ။ တွန်ထုံကောင်တွေ
ကလည်း ခနဲသည်ရပြီး လိုက်သွားကြ၍ ဝိတ်မှာ လော
လောဆယ် သူတစ်ယောက်တည်းသာရှိသည်။

“ဘေး အေး လား”

“ဘယ် သွား မလို လဲ”

“ကြည့်မြင်တိုင်ကိုပါ ဘယ်လောက်ပေးရမလဲ”

“ငါးရာတော့ပေးပါ”

“မလုပ်နဲ့လေးရာ . . .”

“ထားလိုက်ပါရှင် လေးရာပဲ တစ်ယောက်ထဲဥစ္စာ”

စောစောက တွတ်ထိုးနေကြသော အဖွဲ့ကို လှင်း

ကြည့်လိုက်သည်။ ဈေးတုံသေးဟန်မတူ။

“ဟူး . . . ကဲ တက် တက်”

ကားနောက်ခန်းမီးကို ဖွင့်ပေးလိုက်တော့ အမျိုး
သမီးက ခွေ့စာနဲတက်ထိုင်သည်။ ဆိုပါစေပါ သူမတင်ပါးကြီး
တွေ အိကနဲမြှုပ်ဝင်သွားတာ နောက်ကြည့်မှန်က တဆင့်
မြင်လိုက်ရတော့ ထိတ်ကနဲ ဖြစ်သွားမိရပါလေ၏။

ရောင်စုံမီးလုံးများ ရှုပ်ရှက်ခတ်နေသော ကား
တန်းကြီး . . . အညော်နဲ့ . . . အမွှေးနဲ့ ပေါင်းစုံကိုကျော်
ဖြတ်ရင်း ကားကလေးက တစ်ဝိုက်တစ်ဝိုက်ပြေးနေ၏။ တဖြုတ်ဖြုတ်
နှင့် သူမပြောသည့်အတိုင်း မောင်းလာရာ တားကရာ
အောက်လမ်းဖက်သို့ ရောက်လာ၏။

အနောက်ဖက်မှ ရေပွေးနံ့က တဇာအိ ထွက်ကာ
သင်းယုံလာပါ၏။ လှစိုး ခေါင်းဝဲကာ အကြည့် ပါးကို
တန့်တရာက လာထောက်မိ၍ တွန့်ကနဲဖြစ်သွားမိစဉ် . .

“ခစ် . . ခစ် . . ဝိုက်ဆံပါ ဆရာရဲ့ . .”

သေချာကြည့်လိုက်တော့လည်း ဝါးရာတန်
အသစ်ခက်စက် တစ်ရွက်ကို ကျစ်အောင် လိပ်ထားပြီး
သူ့ပါးကို လာထိုးပေးနေမှန်း သိလိုက်ရပါ၏။

လှစိုးယူလိုက်ပြီး ပြန်အမ်းရန် တစ်ရာတန်ကို လှစိုး
ရှာနေစဉ်မှာပင် . .

“တော်ပြီ . . မအမ်းနဲ့ကျော ဝိုးတော့မယ် . .
ကြာလို့ . .”

တကိုယ်လုံး လှုပ်ရှား ရမ်းခါပြီး ထွက်သွားသော
သူမကို ငေးနေမိသည်။ ဒေါက်ဖြင့်မိနပ်ကြောင့် တင်ပါးကို
မြင့်ထားကာ ကမင်ကောက်ပြထားသလိုဖြစ်နေသည်။

တကုမ်းလှမ်းလိုက်တိုင်း ရေကည်ထားသည့် ရာ
ကာပူဖောင်းကလေးကို လက်နှင့် တောက်လိုက်သလို တုန်ခါ

အိတ်ထဲထဲ

တော်တော်လှသည့် တင်ပါး . . နိမ့်တံမြင့်တံ
အတ်ဆတ်တုံခါနေပုံမှာ ဝန်းဝိုင်းကားစွင့်သော တင်ပါးနှင့်
ပေါင်တံ တစ်လျှောက် အဆက်မပြတ် ဖြစ်ကာနေသည်။

“ဟူး . . လှစိုး သက်ပြင်းကိုချလိုက်ရင်းကားစက်
ကိုနှိုးကာ ပထမဝီယာကိုထိုးရင်း ကလပ်လွတ်ကာ ဘီးကို
လိုင့်၍ လျှောက်နဲ့ ပြန်ထွက်လိုက်စဉ် . .

တင် . . ဘာဖြစ်ပြန်ပြီလဲ . . ဟ

စောစောက မအမ်းသင်း ခပ်ထုတ်ထုတ် ပြန်
လျှောက်လာကာ သူ့ကားကို အတင်းတားနေသည်မို့ အနိန့်
ကို နဲနဲ ပြန်လျှော့ပေးလိုက်၏။ သူ့ဘေးပုန်သို့ တံခါးကိုဖွင့်ပြီး
လျှောက်နဲ့ ဟက်ထိုင်သည်။

“မောင်း . . မောင်း . . ပြန်ပြန်မောင်း”

တုန်ရီမောဟိုက်သံနှင့် သူမကို ဖိသြနေချိန်ပင်
မရ။ သူ့ကားရှေ့ ကတ္တရာလမ်းမကြီးပေါ် လူ(၁)ယောက်
ပြေးဆင်းလာကာ တားနေသည့်ကိုမီးရောင်အောက်တွင်
တွေ့လိုက်ရသည်။

“မ . . မရပ်နဲ့ . . ပတ်ထွက်လိုက်ပါနော်”

လှစိုးကားက ပါဝါ စက်ယာရင်မို့ လမ်းပေါ်ဝယ်
လွတ်သွားမှာစိုး၍ အတိုက်ခံမည် အနေအထားဖြင့်
အတင်းတားနေကြသည့် လူသားများဆီ မရောက်မီမှာပင်
ဂ ဝယ်တွေ့ တွေ့ချကာ လာရာလမ်းဖက် ပြန်ဦးတည်လိုက်
သည်။ ကားကလည်း အလိုက်သီစွာ ရှောရှောရှူရှူပင်
ပါလာလေ၏။

"တော်ပါသေးနဲ့"

နောက်လှည့်ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်သော
သူ့ခကားက သူ့မျက်နှာကို ပြုံးသွားစေပါ၏။

"အဟက် . . ငါ့ရာပဲနော် . . "

"ပေး . . ပေးပါမယ်"

ကဗျာကယာ ခေါင်းညှိရင်း စပမ်းဘက်ဖိတ်
အညိုကို ဖွင့်နေသော သူ့မျက် ကြည့်ရင်း လှစိုး သနား
ကာသည်မို့ . .

"ရှု့ အလကားပြောကာ မပေးနဲ့တော့ ဘယ်ကို
ပို့ပေးရမလဲ ဆိုတာသာ ပြော"

"အဲ . . ဟုတ်သားပဲ . . ဟို . . ဟို . . ကျွန်မ

တာဖြစ်လာသလဲဆိုတာ ရော မမေးတော့ဘူးလား"

"ကျွန်တော်နဲ့မှမဆိုင်တာပဲ မမေးပါဘူး"

"အာ . . ကြိုက်သွားပြီကွာ ဒါဆိုလဲမောင်းချင်
တဲ့နေရာသာ မောင်းတော့ . . "

သူ့မစကားကြောင့် လှည့်ကြည့်မိတော့ မျက်စိတစ်
ဖက်မှိတ်ပြုတာ ဖြစ်လိုက်ရပါလေ၏။

ဂေါ်လီမနှင့်တစ်ညတာ

လှစိုးတစ်ယောက် ငြိမ်းချမ်းတည်းခိုခန်း၏ နှစ်
ယောက်ခန်းကုတင်ပေါ်ဝယ် ရေချိုးခန်းတွင်ရေခိုးနေသော
သူ့မပြန်အလာကို စောင့်နေမိပါလေ၏။

သူ့ကိုယ်တိုင်ကမူ ရေချိုးကား ကိုယ်လက်
သန့်စင်ပြီးလေပြီ။ ဓောဓောက နှစ်ယောက် သား၊ စားခဲ
သည့်ခေါက်ဆွဲကြော်ကြောင့် ဗိုက်ကပြည့်သလိုလို ဖြစ်နေ
ပါသည်။

ပုခုံးပေါ်ကို ရေစက်တွေက လာလို့မော့ကြည့်လိုက်
တော့ ခေါင်းက မခြောက်သေးသည့်ရေစက်လက်နှင့်

သူမကို တွေ့လိုက်ရပါလေသည်။ ခေါင်းလုံးပြီး သူ့အနောက်
မှ ကျော်ကာ သိုင်းဖက်လာသော သူမကို အလိုက်သင့်
ပြန်ဖက်လိုက်မိပါ၏။

"ချယ်ရီကို အထင်သေးနေသလား"

"ဘာကို အထင်သေးရမှာလဲ . . ."

"ချယ်ရီဟာ မိကောင်းဖခင်သားသမီး တစ်
ယောက်ပါ . . . ယုံသား"

"ဖြစ်နိုင်ပါတယ် . . ."

"သွားမယ့်ရင်လဲနေ . . ."

ကုတင်ပေါ်ဝယ် ကဖက်သို့ လှည့်ထိုင်ကာ မူနီနီ
လုပ်နေသော ခယ်ရီ၏ ပုခုံးသား ပြည့်ပြည့်ကလေးများ
ကို ကြည့်ရင်း လှစိုး ရင်ခုန်လာပြန်သည်။

"အို . . . ကိုယ်က မယ့်ဘူးလို့ ပြောလိုလား"

အပြောမတတ်ရင် ညစာငတ်တော့မည့်အရေးမို့
အခြေအနေကို သုံးသပ်ကာ လှစိုး အမူအယာ ပြောင်း
ရသည်။ မပြောင်း၍လည်းမရ။

"ဒို့ဒက်ဒီက ပင်ခင်စား ညွှန်မျှ တစ်ယောက်ပဲ"

"အို တယ်ဟုတ်ပါလားအံ့။ ခြားရင်း အံ့လျှင် နေမိရ
သော လှစိုးတစ်ယောက် သူမကို ပါးစပ် အဟောင်းသား
နှင့် ဘာပြောရမှန်းပင်မသိပါလေတော့ . . ."

"ဒါ . . . ဒါဆို . . ."

"အဲဒါကြောင့် စောစောထဲက ဒို့ပြောတာပေါ့ . . .
သူက မယ့်ဘူးမဟုတ်လား . . . သိသားပဲ"

"မယ့်ဘူးမဟုတ်ပါဘူး ကျွန်တော်က . . ."

"ဘာ . . . ကျွန်တော်ကလဲ . . . ရှင်တို့ကားလဲ"

တွေ့က လူကို မယ့်သလို ယုံသလို အပြုလုပ်တတ်ကြတာ
ဒေါသထွက်သယောင် ကိုယ်ခန္ဓာကို သိခိုသိခို

လှုပ်ခါရမ်းရမ်း ပြောနေလေရာ သူမ၏ ရင်ညွှန်တွင် မိ
တားသောလုံချည် အထက်ဆင်စမှာ ပြုတ်ထွက်သွားပြီး ဝမ်း

ကျစ်နေသော ဒို့အုံကလေး တစ်ခုမှာ အတင်းရှန်းကန်ကာ
ထွက်ပေါ်လာတော့သည်။

"အဲ . . ."

လှစိုးတစ်ယောက် အဲ . . . ကပ်ချက်မှ ဘာဟော့

လိုက်ပြီး ချယ်ရီ အနားသို့ လျှင်မြန်စွာ တိုးကပ်စွားလိုက်
ပါ၏။ ချယ်ရီကား အနားသို့ ရောက်လာသော လှစိုးအား
ကြည့်ရင်း သွားပါ . . . အခုမှ လာချွဲမနေပါနဲ့ ဟူသော
အမူ အရာမျိုးဖြင့် ရှမ်းမယောင်ယောင်လုပ်ပါသေး၏။
သို့သော် လှစိုး၏ သန်စွာ ပြန်ဆန်လှသော လက်ကြီးများ
လက်မှ လွတ်လာပါချေကောင်း . . .

ဝင်းဝါသော အသားအရည်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူ
လိုချင်တန်ဖိုး လုံးဝ ကျွတ်ကွားသောအခါတွင် ချယ်ရီ၏
အလှအပ များကား လှစိုးကမို့ ကြည့်၍ မဝ ချစ်မဝ
အောင်ပင် ဖြစ်ရပါလေသည်။

ဝတ်လစ်စလစ်ကိုယ်လုံးပေါ်တွင် ရေစိုခဲ့သော
ကြောင့်အသားအရည်မှာ ဝင်းဝါ ကောက်ပနေပါ၏။ ငြိမ်
ချမ်းတည်ညီခန်း၏ အိမ်ခန်းတွင် တပ်ဆင်ပေးထားသော
မီးအား ဝါးကွဲဖွင့်ထားလေရာ ဆလိုက်များ ပိုင်းတို
ထားသည့်နယ် လှည့်တိုင်း လှနေပါလေ၏။

ရေမှန်ရေမှားကလေးများ ကျန်နေသေးသည့်
ကိုယ်ခန္ဓာ ပေါ်တွင် မွှေးညှင်း မီးလေးများ ကပ်ကာ ပေါက်

နေသည်ကိုနေရာအနှံ့တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ခြေမွှေး မီးပ
လောင် လက်မွှေး မိမိလောင် . . . ဘဝမကြီးတမ်းခဲ့ရသည့်
ချယ်ရီ . . . ဘဝကို အနှုန် သိခွင့်ရလိုက်ပါချေပြီ။

မွှေးယာယုထူပေါ်တွင် ပေါင်တံနှစ်ချောင်းကို တင်း
ကြပ်စွာ လိမ်ယှက်ကာ ချိတ်၍ ပက်လက်ခြေဆင်းလှဲစိပ်
နေသော ချယ်ရီ ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ကို လှစိုး တရွိုက်မက်မက်
နမ်းရှုံ့နေလေ၏။ စုန်ချီဆန်ချီ ယုယရွာ နမ်းနေသည့်ကို
ချယ်ရီကလည်း မျက်စေကလေးများ စုံမှိတ်ထားရင်း မပြုံး
တုံ့ ပြုံးတုံ့ နှုတ်ခမ်းဖူးကလေးများကြောင့် ခုတ် သက်
ကျေနပ်နေမှန်း လှစိုး ကောင်းစွာ အကဲခတ်မိပါသည်။

စွင့်ချီသောရင် . . . သေးကဉ်သောခါး . . . ကား
စွင့်ဖွံ့ပြီးသော တင်ပါးစုံတို့၏ ပိုင်ရှင်မို့လည်း အခုလို ရမက်
ဇောရှိန်တက်ကာ လူးလွန်လာသည့် အခါတွင် အကြင်နာ
အယုယများ ပေးနေသည့် လှစိုးအဖို့ ရင်ကခုလုံးပြောင်း
ဆန်လောက်အောင်ပင် လှုပ်ရှားလာရပါလေတော့သည်။
လိမ် ကျစ်ထားသော ပေါင်တံနှစ်လုံးအကြားနား ပွတ် သပ်

အဘူကစားနေသောလက်ဖက်ရောက်ဘူးသောအခါတွင်
 ပေါင်ကလေးနှစ်ခုမှာ မသိမသာ ဟပြီး ချပေးကာ
 ဒီကိုလဲလာပါဦးဟု ဖိတ်ခေါ်လိုက်သလို ကော့ထိုးကာ တင်
 ပါးဆုံကြီးများပင် လှုပ်ရှားလာပါလေတော့သည်။ သို့မို့
 ကြောင့်လည်း လှစိုး တစ်ယောက် နူးညံ့လှသော ပေါင်
 အတွင်းသားများဘက်သို့ လက်ဖက်ကို ရွေ့လျားစေကာ
 လက်ချောင်း ကလေးများဖြင့် မသိမသာဖျစ်ညစ်ခင်းချီ
 တက်ပါလေတော့သည်။

“ဟင်း ဟင်း . . . ကယ်ဂိုလုပ်နေတာလဲ . . .

ကျွတ် . . . မနေတတ်တော့ဘူးရှင် အဟင်းဟင်း”

လှစိုးကား နားလေးတဲ့ သူတစ်ဦးပမာ ထင်တိုင်း
 ကြရာတွင် စိတ်ရှည် ဇွဲကောင်းလှသူ တစ်ဦးဖြစ်သည်
 အတွက် အဖုတ်ဆီသို့ လက်ကို ချက်ခြင်း မပို့ထား
 ပဲပေါင်တွင်းသားများကို ပို၍ ပွတ်သပ်လိုက် အင်္ဂါဖတ်ကိုနား
 ရောက်လေမှ လုံးဝမထိမတွေ့ပဲကျော်ဘွားပြီး ဝမ်းပျဉ်းသား
 ပုံပုံကလေးကို ပွတ်ပေးလိုက် လုပ်နေလေရာ အကြော

များမှာ တဖျဉ်းဖျဉ်းဖြစ်လျက် အကြောများ စုဆုံရာ အရပ်
 တစ်ခုဖြစ်သော ချယ်ဒီ၏အင်္ဂါဖတ် တစ်ခုလုံး တစ်ရွရွဖြစ်
 ကာ ကော့ထိုး လူးလွင့်မှု မှ ပြင်းတန်လာပြီး ခူးနှစ်
 ချောင်းအနည်းငယ် ထောင်လာကာ ကွေ့ထိုးဝိုက်ထိုးဖြင့်
 လှစိုး၏လက်ကိုဖိတ်ခေါ်သလို ဖြစ်နေလေတော့သည်။

သည်တော့မှလှစိုးကလည်း ကြီးမားလှသော လက်
 ပါးကြီးဖြင့် အင်္ဂါဖတ် ဟုံ တစ်ခုလုံးကို ဖုပ်ကာ လက်ဖမိုး
 ကို ခုံးစေလျက် အင်္ဂါဖတ်လုံခြုံရေးကို တာဝန်ယူထားသ
 လို လုပ်နေပြန်ရာ ချယ်ရီမှာ အောက်နှုတ်ခမ်း တစ်ဖက်ကို
 မချင့်မဲ့ ကိုက်ရင်းမျက်စိကို တင်းတင်း မိုတ်ကာ ရှင်
 တလုပ်လုပ် ဖြင့် မျှော်လင့်နေရှာရပါလေ၏။

လှစိုးမျက်နှာကားချယ်ရီ၏ ဝမ်းဝိုက်မှ တဆင့်
 နဖူးကလေးကို တစ်ချက်မျှ ညှပ်သာစွာ နမ်းရွိုက်လိုက်ပြီးမှ
 တဖန် နီသီး တုံကလေးများထံ ရှေ့ရွ သွားပြန်ပါလေ သည်။

နီသီးခေါင်းကလေးကား နံရဲတွက်ကာ ကစွမ်း
 ကုန် စုတွက်နေသည်ကို မြင်လိုက်ရပါ၏။ တန်းသီးကြီးကြီး
 ရွယ်ခန့်ကို သုံးပုံနှစ်ပုံခန့်ဖြတ်လှီးပြီး တင်ထားသည့်နယ်

ပြည်တွင်းလှသော နို့အုံကလေးနှစ်ခုမှာ ယိုးဒယားကျောက်
ကျောက်ကလေးများသဖွယ်ခပ်အိအိကလေးရှိနေပါ၏။

လျှာ . . သည်လျှာ . . ။ လှစိုး၏ လျှာကား မျှော
တကောင်လို ချောကျိ ချောကျိဖြင့် နို့အုံ အခပ်များတွင်
ကျွေ့ငိုက်၍ သွားနေပြီးမှတဖြေဖြေ နို့သီးခေါင်းထိပ်ဖူးရှိရာ
အထွဋ် အခေါင်များသို့ သပ်တက်လာရာ ချယ်ရီခရု
မျက်လုံးကိုခပ်ဟဟခေခေကုပ်ကာကြည့်ရင်း နို့သီးခေါင်း
ကိုလှစိုး၏ပါးစပ်နား အမြန်ဆုံးရောက်အောင်အတင်း ထိုး
ပေးနေရှာပါလေတော့၏။

သည်တော့မှ နှုတ်ခမ်းဖြင့် အသိတရားကို
ပေးပေး သလို ငိုက်ကာ ဝံ့လိုက်ပြီး . . နို့သီးထိပ်ဖူး
ကလေးကို လျှာဖျား ကလေးဖြင့် ထိကာခပ်ကာ နို့စွယ်
ပြီး အကြောကလေးများအား ထောင်တက်လာ အောင်
ဆွ ပေးကလိပေးလေရာ . . "ရိုး . . ကျွတ်"ဟု အသံ
ထွက်လာပြီးချယ်ရီလက်က လှေကိုယ်တိုင် နို့အုံကို
ထိန်းကိုင်ကာလှစိုးပါးစပ်မှ နို့သီးကလေးကျွတ် မထွက်
သွားလေရအောင် ထည့်ပေးရှာပါလေတော့၏။

သည်တော့မှ တပြွတ်ပြွတ် စုပ်ယူရင်း ပါးစပ်ထဲ
ရောက်နေသော နို့သီးခေါင်းကလေးကို လျှာဖြင့်
အဖျားခတ်ကာ ကလံလေတော့ရာ ချယ်ရီ ရင်အုံ
တခေလုံးပြင်းထန်သော အသက်ရှူသံနှင့်အတူ ဖြောက်
တက်လာပါလေတော့၏။

ချယ်ရီခန္ဓာကိုယ်မှ အပေါ်ပိုင်း ကာမလှုတ်များ
တစ်ခုပြီး တစ်ခု စနစ်တကျဖြုတ်ပေးနေချိန်နှင့်ခရှေးမ
နှောင်းဆုံသလိုလှစိုး၏လက်ညှိုးနှစ်လက်ခလယ် ကလည်း
ပေါင်ကားပြီး ကော့ထားမှုကြောင့် ပေါ်လွင် နုံးထနေ သည့်
အင်္ဂါဇော်အုံ အမွှေးနုလေးများကို ထကြွလာအောင်
တစ်ချက် ပုတ်ဆွဲလိုက်ပြီး . . ပန်းသွေးခရောင်ရဲနေသည့်
စောက်ဖုတ် အကွဲကြောင်ကလေးကိုထိ တထိ သပ်တင်
လိုက်တော့ရာ ဘယ်အချိန်ထဲက တာရှုနေဟန် မသိရ
သည့် အဖုတ် ကာမရှေ့ပြေး အချည်ကြည်ကလေးများ
အဖုတ် အကွဲကြောင်းအတိင်းဖက်မှ အနာတစ်ခု ပြည်
ဖောက်လိုက်သလို စိမ့်ကာထွက်ပေါ်လာပါလေ၏။

ထိုအခါမှာ သူ့အသံကြောင့် ကလေးကလေးကို

စောက်ဖုတ် အပြင် နှုတ်ခမ်းသား တစ်လျှောက် သုတ်လိမ်း
သလိုခံချီ ဆန်ချီ တစ်ချက်နှစ်ချက်မျှ ပွတ်ဆွဲ ပေးလိုက်
သည့် အခါမှာတော့ ချယ်ရီခဲများ တံတွေးကို ဝလုကနဲပြည်
အောင် တစ်ချက်မျှ ပြုချလိုက်ရင်း ...

“ဟဲ့... ဒီလို... လုပ်မနေပါနဲ့တော့ရှင်... ဟဲ့... ဟဲ့...
ကျွန်မ... ကျွန်မ... ရဲ့... အဲ... စောက်ဖုတ်
နဲ့... မနေတတ်တော့ပါဘူး... နော်... နော်”

ပြောရင်းဆီရင်း သူမကိုယ်ပေါ် ကိုင်းမိုက်ထား သည့်
လှစိုး၏ ခါးမှ တဆင့် ဆီးစပ်သို့ လက်ကလေး
ရောက်သွားပြီး ဒေါမာန်ထနေသော လိင်တံကြီးကို
လွတ်သွားမှာ ခိုးရိမ်သလို ဆုပ်ကိုင်လာပါလေတော့၏။

လိင်တံကြီးကား ချယ်ရီအဖို့ အလွန်ပင် ကြက်သီး
ထရလောက်အောင် ထွားကြိုင်းသန်မာ လှပါပေ၏။
လက်ဖဝါးရေ နုကလေးဖြင့်ဆုပ်ကိုင်ထားသည့် အကြားက
လိင်တံ တစ်ချောင်းလုံး သွေးကြောများပြေးနေသီ
တစ်ခုတံတိုက်ကိုခံစား သိရှိနေရပြီး ချယ်ရီလက်နှုတ်
ကလေးက ကြားတစ်ဖက်ပင် ကလေးကလေး ပေါင်းသိန်ကာ

ချွန်းကန်တော့မည်လို ဖြစ်နေပြန်သည်။

လုံးပတ်ကား သူမ၏ လက်ကောက်ဝတ် နီးနီး
ရှိပေလိမ့်မည်။ ချယ်ရီအုပ်ကိုင်ထားသော လိင်တံ
အရင်းပိုင်းအပြင်ဘက်သို့ တပြန် ခန့် အလျားထက်ပေါ်
နေရာ ယင်းအခြေဖျားပိုင်းမှ အလယ် အထိ အလယ်မှ
အရင်းအထိ စုစုပေါင်းပါက အရှည် နွဲနဲနှစ်လက်မခန့်
ရှိပေလိမ့်မည်ဟု ကြောက်လန့် တကြာ ချယ်ရီစိတ်ထဲမှ
ကွက်ချက် ခန့်မှန်း မိလိုက်ပါလေသည်။

သို့သော် လည်း ကာမဇောအဖို့နဲ့က ပြီးစွာ
ပေါ်ထွက်နေပြီမို့ ဘာဖြစ်သေးလဲပိုကောင်းတာ
ပေါ့ဟု မရဲတရဲ ဖြေသိမိမိပါလေ၏။

ချယ်ရီကား အပျိုဆိုသော်လည်း အပျိုအစစ်
မဟုတ်။ ယောက်ျားလေးငါးယောက်မျှ အလီးခံခဲ့ဘူးလေ
ပြီ...။

သို့သော် လည်းလူ လီးထွားသည့် လူမျိုး သူမ
မကြုံဖူးခဲ့သေးတာတော့ အမှန်ပါ။ ဖါသည် တစ်စစ်
မဟုတ်သော်လည်း နုပိုရိက တဏှာချက်စိတ်ကို

အလိုလိုက်ပြီး ထင်ရာစိုင်းခဲ့လေသော ဂေါ်လီမလေး
 တစ်ယောက် ဘော့ ဖြစ်ခဲ့ပါလေ၏။ သူမကြုံခဲ့ဘူးသော
 ယောက်ျားများကား ယခုလို ကြုံရလေတိုင်း လှစိုးကဲ့သို့
 စိတ်မရှည်လှပဲ အပေါ်တက်အတင်းခွ အတင်းလှီး ဝါးခိနစ်
 မပြည့်ခင် သုတ်ထွက်သွား . . . ဝါးနှိုးကွေ့နှင့်ပင် စခန်းသွားခဲ့
 ရလေရာ လီးလဲကြီး စိတ်လဲရှည်လှသောလှစိုးကား သူမအဖို့
 ကစားစရာ အသစ်အဆန်းလိုသာမက သူမစိတ်ဆန္ဒ
 တူသရွေ့ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်လေမည်လားဟု မရဲတရဲ
 အတွေး ဝင်ဒိပါတော့သည်။

လှ. . . ။ လာပါလေပြီ . . . ။

လှစိုးကားလိင်တံကြီးကို အကိုင်ခံထားလျှက်မှ
 ပက်လက် ပေါင်ကားထားသော ချယ်ရီ ပေါင်တံရင်းမှ
 ကင်္ဂါဇော်တံကို စူးရှတောက်ပြောင်သောမျက်လုံးအစုံနှင့်
 ကြည့်ရင်း . . . ကုတင်ဘေးသို့ ဆင်းလိုက်သည်တွင်

“အို . . . ဝါက ဘယ်သွားဦးမလို့လဲဟင်”

“ရှာ . . .”

လက်ညှိုးတစ်ချောင်းကိုပါးစပ်ပေါ် ကန့်လန့်ပြတ်

ထောင်တာဟိုဖက်သည်ဖက် ရမ်းပြလိုက်ပြီး မျက်စိ တစ်
 ဖက်မိတ်ပြလိုက်သော လှစိုးလုံစံကြောင့် ချယ်ရီမူမှာ
 တာမပြောသာကျောပုံ ရှိစဉ် . . . သူမ၏ ခြေချင်း ဝတ်
 နှစ်ဖက်စလုံးကို အုပ်ကိုင်ပြီး ကုတ်စောင်းဖက် ဆွဲယူခြင်း
 ခံလိုက်ရရှာသည်။

“အို . . .”

လှစိုးက တကဲ့လူပါ။ တနေရာရာသွားမလို့
 ကုတင်က ဆင်းတာမဟုတ် . . . ကုတင်စောင်းကနေ
 ပက်လက် ဖြစ်နေသော သူမအား လှီးချင်၍ ဆင်းလိုက်
 တာမှန်း သိရတော့မှရှက်ပြုံးလေး တစ်ဝက်သာသာ
 ပြုံးရင်းချယ်ရီက . . .

“ဖြေးဖြေးလုပ်နော် . . . ဆရာ . . . ဟွန်း”

လှစိုးက နှုတ်ခမ်းကိုစုကာမပူပါနဲ့ဟူသော အမူ
 အယာဖြင့်ခေါင်းညှိခဲ့ပြလိုက်ရင်း ချယ်ရီ၏ ဖင်ကြီး နှစ်
 လုံးကိုသာ ကုတင်စောင်းတွင်နေရာချနေသည်။ ချယ်ရီမှာ
 လွှက်နေသောပေါင်ရင်းမှ လျှောက်နေသော အိပ်ယာခင်း

များကို ခြေဖျားနှင့် ကုတ်ဆွဲရင်း လှစိုး လက်အစုံ အကြိုက် တွေအောင် ဖင်ကြီးများကို ရွှေပေးနေရှာသည်။

ယခုအခါတွင် ကုတင်ပေါ်မှ ချယ်ရီအဖို့ ပက်လက် တစ်တောင်ဆစ် ထောက်ကာ တင်ပါးဆုံအစပ်က ကုတင်စောင်းတွင်ရောက်နေပြီး ပေါင်တံ နှစ်ချောင်းက ထောင်လျှက် ခြေဖနှောင့်ချင့် ခြေဖျားဝိုင်းများက ဘေးတစ်ဖက် တစ်ချက်သို့ ကားကာ ကုတ်ဆွဲ ထောက်ထားသည်ဖြစ်၍ စောက်ဖုတ်အုံကို ကုတင်စောင်းပေါ် တင်ကာပေါင်နှစ်ခြမ်းကို ကားပြီး ကမင်ပြုပေးထားရသလို ပုံစံဖြစ်နေပါလေပြီ။

သည်တော့မှလှစိုးကပေါင်တံ နှစ်ချောင်းအလယ်ခန့်တွင်နေရာယူကာ ဝင်ရပ်လိုက်ပြီး သူ၏ လိင်တံကြီးကို မာသထက် မာကျောလာလေအောင် ဆုပ်ကိုင် ဖြစ်ညစ်ရင်း ချယ်ရီ စောက်ဖုတ် အကွဲကြောင်း တစ်လျှောက် အပေါ်အောက် လိင်တံဒစ်ဖျားနှင့် နှုတ်ခမ်းနံဆိုးသလို ပွတ်ဆွဲ နေပြန်သည်တွင် ချယ်ရီခမ္မာ သက်ပြင်း

အထပ်ထပ် ချကာ ခေါင်းမော့ လိုက်ရင်းဖင်တကြွကြွ ဖစ်နေရှာသည်။

တကယ်တော့ သူမ စောက်ဖုတ်ကြီးမှာ သွေးတိုးနွဲ့ ပြန်မှုကြောင့် ခဲတွတ်ခေါ်ပြီး ပေါင်တံရင်းတွင် ကစ်ကာ ပြုထွက် နေသောကြောင့် လိင်တံနှင့် ထိလွှဲက်သည်နှင့်ပင် သူမ အဖို့ထူးကဲလှသော ကာမစာရသာကို ခံစားနေရ ရှာပါလေသည်။

တပြေးပြေးနှင့် လိင်တံကြီးက ပွက်ဆွဲနေရင်း စစ်ခေါင်းကြီး ပြုစင်သည်သထိ ဝေးဝင် ဆေးပျံ့စေလာသည်တွင် ဟူးကနဲ သက်ပြင်း တစ်ချက် ချလိုက်ရင်း

"ရ . . . ရပါတယ်ရှင် . . . သွင်းတော့လေ"

နိဂုံးနေသော နှုတ်ခမ်း ကလေးများကိုလျှာနှင့် ထိမိလိုက်ရင်း ထွက်ပေါ်လာသော ချယ်ရီကို လှစိုးက ပြူးကာ ကြည့်လိုက်ရင်း

"ဟုတ်တယ် . . . နိုယံက ချယ်ရီနာမှာစိုးလို့"

"သူ့ ဘော်တော် နိတ်ရှည်တယ် . . . ကိစ္စမရှိပါဘူး ကိုရဲ့ . . . ချယ်ရီ ကောင်းကောင်း ခံနိုင်ပါတယ်"

သူ့အား သံယောင်လိုက်၍ ပထမဦးဆုံး ကိုဟု
ခေါ်လိုက်သော ချယ်ရီလေသံကြောင့် လှစိုး တစ်ယောက်
သဘောပေါက်ရသည်ကား သည်အမျိုးသမီး သူလုပ်ချင်
သလိုလုပ်လိုခဲ့ပြီ . . နိတော့မည်။ ဖြစ်ပေါ်သမျှ ခါးစည်း၍
ကြိတ်ခါးလေတော့မည် ဟူသော အာဘီပါ တည်း။

"အင် . . "

"အဟာ . . "

ခေတ်ကုန်ခါးကို ရွှေတို့မျိုး လိင်ကံကြီးနှင့် ဖိတ်
လာသည်တွင် ခြူးအစ်နေသော စောက်ဖုတ် ခုန်ခြစ်
အကြား လိင်ကံကြီးက တစ်ဝက်ခန့်နီးနီး အဝ
ဝင်သွားပါ၏။

စောက်ဖုတ် ခုန်ခြစ်အကြား အကွဲကြောင့်
အတွင်း နှုတ်ခမ်းသားများကိုအတင်း ပြုစေကာ တိုးဝ
လွှားမှုကြောင့် စောက်ဖုတ် အဝစုံ တခုလုံးပင်အနည်းငယ်
ခိုင့်ဝင်သွားရပါလေသည်။ ချယ်ရီကဖွဲ့ လှစိုး လိင်ကံ
ကိုဝင်လာသည်နှင့် နားထဲကပင်တစ်ဝီနှင့် လေများပ
ထွက်သွားလာသော နိစားမိရပါလေသည်။ ဘီး

ဒီလောက်တောင်ကြီးရသတဲလားကွယ် . . ဟင်း။

သည်တော့မှ လိင်ကံကိုအနည်းငယ်မျှ ခနား
ပြန်ဆုတ်ရင်း နောက်တစ်ခါ ရွှေခဲနဲ ပိုရောက်အောင် တိုး
သွင်းလိုက် . . ပြန်ဆုတ်လိုက်နှင့် နယ်ချဲ့လာလေသော
လိင်ကံကြီးကား ချယ်ရီ စောက်ဖုတ် နှုတ်ခမ်းသား ပတ်
လည် ကွဲမတတ် တင်းကြပ်နေသလောက်အောင် ကွားကြီး
လှပါလေ၏။

တခဏချင်းမှာပင် နှစ်ယောက် စလုံး ချွေးပြန်
လာကြပါလေ၏။ လှစိုးကား ချွေးတလုံးလုံးကြားကပင်ချယ်ရီ
ပေါင်တံ အိအိကြီးများကို ထိန်းကိုင်ထားရင်း လိင်ကံ
တစ်လျှောက်လုံး အဖုတ်အတွင်းမှ ကာမ အရည်ကြည်များ
ရွှဲလာအောင် စောင့်စားရင်း ပြေးညှင်းစွာ မှန်မှန်ကြီး
အချက် ကျကျလှီးပေးနေလေသည် တကား . . ။

"ဇီ . . အင် . . ဇီ . . အင် . . ဇီ . . ဇူး . . ဇူး . .
. . စွတ်"

ချယ်ရီကိုလှီးရတာ ဆေးစေးပိုင်ပိုင်ရှိလှသည်ဟု
သတိပေးသိသည်။ မိသဲတို့ . . မအေးတို့ ဆိုကတို့

အဲဒီအခါမှာတော့ ပထမဆုံးကတော့ သူ ကောင်းကောင်း
လှိုင်းပေါ်မှာ အစပိုင်းမှာ ကြပ်သလိုလို ရှိသော်လည်း
တကတော့အတွင်း ချောင်သွားတက်ကြသည်သာ။ သူတို့
သက်တမ်းကလည်း မနည်းကြပြီမဟုတ်လား။ ရန်ကုန်မှာ
ဟောင်းသွားတော့ နံ့မည် အသစ်နဲ့ မန္တလေး ရောက်သွား
လိုက်။ မန္တလေးမှာ ရှိပြီးတော့ နာမည်နဲ့နဲ့လေး ကွန်ပျူ
မော်လမြိုင်ဘက် ပြန်ဆင်းလိုက်နဲ့ သည်ကို ဖြစ်သည်
တွေနှင့် သာ ဆုံခဲ့တူးသည့် သူ့အဖို့ ချယ်ရီကား တက်
နတ်သမီးလေးပါတည်း။

အပျိုအစစ် . . . ကတော့ ဘယ် အပျိုအစစ်
သူ့လီးကို ခံနိုင်မှာ မဟုတ်။ ဒါကို သူ သေသေချာ ချာ
ပါလေသည်။ တခါတုန်းက မနော်ဆိုသည့် အိမ်ဖော် အပြန်
မှထွက်ပြေးလာပြီး အန်တီချစ်ဆီ ရောက်လာခဲ့သည့် အသံ
ကလေးတယောက်နှင့်သူ့ဆုံဖူးသည်။

ဇောသန်သန်နှင့် ဖိလိုးလိုက်တာ . . . ငါးမိနစ်
မပြည့်ခင် သွေးထွက်လာ၍ ဆေးခန်းသို့ပြေးလိုက်
ရသည်။ စောက်ဖုတ်ကဲ့သွားသည့် အပြင် အတွင်း

အပျိုမေ့ဆို လား အထူးစားတဲ့အဲဒါပါ စုတ်ပြတ်ပြီး သားစိ
ခေါင်း ချက်ခြင်းယောင်သွားသည်။

ဆေးခန်းမှာ ဆရာဝန်မက ပြသနာရှာမလို့လုပ်
သေးသည်။ အန်တီချစ်သာမက မနော်ကိုယ်တိုင်က
သူ့မယောက်ျားပါဟု အာမေခံ၍ ပြသနာမတက်ခဲ့ခြင်းပါ။
အဲဒီကထဲက အန်တီချစ် တစ်ယောက် သူ့အား နဲ့နဲ့သစ်
သည် နုသည် ဆိုသည့် ပစ္စည်း ကလေးများကို သုံးတော်
ခွင့်မပေးတော့တာ။ အန်တီချစ် မယွန်။

“အခု . . . လာ လာ . . .”

ချယ်ရီ ကော်လံထွက်လာ၍ သူ့အတွေးက ပစ္စည်း
အချိန်သို့ ချက်ချင်းပြန်ရောက်လာသည်။ မှန်ပါသည်။
တွေးရင်းတွေးရင်း သတိလွတ်သွားပြီး လီးနေမိတာ သူ
လင်တံက ချယ်ရီ သားစိခေါင်းသို့ သွားလိမ့်မိပြီး အစား
သွားရသည်မဟုတ်ပါလား။

“ဆောနိုး . . . ဆောနိုး . . . အဟဲ”

ချယ်ရီကား ချက်နာကို ရှုံ့ခဲ့ရင်း . . . ကော့ပြန်
ပင် မဆိုနိုင်ရှာဘဲ သူ့လိင်တံကြီးကို အထိတ်တလ

လှမ်းကြည့် ရှာသည်။

“နာ . . . နာသွားလားဟင် . . .”

ချယ်ရီက ခေါင်းညိဉ်ပြရင်း . . .

“နာတာပေါ့ . . . နဲတာကြီးမှမဟုတ်ပဲ အဲဒီ
လောက်ကြီးအောင် ဘယ်လို လုပ်ထားတာလဲဆေးထိုး
ထားဟာလား”

“ဘယ် . . . မဟုတ်ပါဘူး . . . သူ့ဖါသူ ဒီလိုပဲ
ကြီးလာတာ အော်ရီရှင်နယ်ပါ . . .”

“ကိုတုတ်ရှည် လို့ အမည်ပြောင်းလိုက်ဖို့ ကောင်း
တယ် . . . ဟင်း ဟင်း . . .”

သူ့လိင်တံကြီး ဝင်သွားလေတိုင်း . . . ချယ်ရီ
အောက်ဖက် နှုတ်ခမ်းသားများပါလိင်ကာ ညှပ်၍ ပါသွားပြီး
ဇာလံဝဲကာ ပျောက်သွားလိုက် လိင်တံကြီးကို ပြန်ထုတ်
လိုက်တိုင်း နှုတ်ခမ်းသားများပါ ပြေကာ ပြန်ထွက်လာ လိုက်
နှစ်ထပ်ကြည့်ကြည့်များ ခွဲကာ သံသရာလည်ပုံကိုကြည့် ရင်း
သူ့အတွေးတစ်ခု ပေါက်လာသည်။

“ချယ်ရီ . . . ကုန်းပေးပါလားကွာ . . .”

“ဘယ်လို ကုန်းပေးရမယ် . . . အခု . . .
ဟုတ်လား . . . သေသေ . . . သေမှာပဲ . . . အင့် . . . အင့်
. . . အခု . . . အခု . . .”

သူ့စကားကို အလိုးခံနေရင်းမှ ပြန်ပြောနေသော
ချယ်ရီ အသံကား ပြောခွင့်ပြောခွင့်တန်းတန်း ပေါ့ရှာ။
ညီးညှုတော်ဟစ်သံဖြင့် နောက်ရင်း ပလုံးပေး ထူးဖြစ်နေသည်။

တကယ်တော့ ကာမ ရမက်အော့အန်နေကြာင့်
သာလျှင် အခုလို ဆက်ပြီး အလိုးခံနေခြင်းဖြစ်ပါတယ်။
တကယ် ဆိုလျှင်ငွေလဲမရ၊ နာလည်းနာသည်။ သည်လီးမျိုး
အယ်ခါ ပြန် ဆလံပါပဲရှင်။

တစ်ခုတော့ရှိသည်။ တော်တော်ကို စိတ်ရှည်တဲ့
လူ။ ဒါကတော့ မှန်သည်။ အံ့ဩရင်ကောက်အောင် သူ့မ
အား နူးခဲနှပ်ခဲပုံကစိတ်ရှည်ခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

အော် . . . ဒါကြောင့်ကိုး . . . သူ့လီးကြီးကို မခံ
နိုင်မှာ စိုးလို့ငါ့ကို တမင် စိတ်ရှည် ရှည်နဲ့ ဆွဲပေး ကလိပေး
ခဲ့တာကိုး ဟု ချယ်ရီ တွေးရင်းသဘောပေါက်လာသည်။

“အာ . . . အာ . . . လုပ် ပြန် ပြန်လေး ရင်”

ချယ်ရီ တစ်ကိုယ်လုံး ခံစားမှုက အခေါင်အဖျား
သို့ ရောက်လာပါချေပြီ။

လှစိုးလိုးနေသော အချက် အကြိမ်ထက် ပို၍ မြန်
အောင် ကော့ကော့ထိုးပေးလာနေလေတော့ . . .

“အိ . . . အိ . . . အင့် . . . အိ . . . အ့”

လှစိုးတစ်ယောက် အမြန်တော့ပါလေပြီ။
တကယ်တော့ သူ့လိင်တံ တစ်လျှောက် လုံးလည်း အရသာ
က အလွန် ကောင်းနေပါလေပြီ။ ချယ်ရီက တစ်ကိုယ်လုံး
အကြောအချဉ်များ တဖျင်းဖျင်းဖြစ်ကာ တခါမှမခံစားဖူး
ခဲ့ရသည့် ကာမအရသာကို ခံစားနေရသည်မို့ ရေဝေးပြီး
ကုန်းပေါ် ရောက်လာရသော ငါးနို့မေလေး တစ်ကောင်
သဖွယ် တကိုကိုဖျတ်ဖျတ်လူးနေရှာသည်။

ကော့သည်။ လှိမ့်သည်။ လူးရှာပါ၏။ နှစ်ယောက်
စလုံး ချွေးကလဲရွှံ့ရွှံ့ . . . လိင်တံကြီးကား အမြန်ဆုံး အဝင်
အထွက်လုပ်နေချေပြီ။ အင်း အောက်ကလဲ ကော့ပေးနေ
သည်မဟုတ်လား။ နှစ်ယောက်သား လှိုးတဲ့သူကလှိုး . . .
ခံတဲ့သူကလည်း မိန့်ခက် ကော်ခက်ခံကာ ကာမ အရသာကို

တက်ညီ လက်ညီလှုပ်ရှားနေလိုက် ကြသည်မှာ နှစ်ဦး
စလုံး၏ ဆုံချက်သည် ဆီးခုံများဖြစ်လာကြပြီ။ လိင်တံ
အရင်း အဆုံးသည်ပင်လျှင် အားမရကြတော့သလိုပါ။ တူ
ဆန်းတာက စောစောပိုင်းက လိင်တံတစ်ဝက် ဝင်ရုံမျှ နှင်
သွားသွားထိတတ်လေသော သားအိမ် ခေါင်း အယ်နား
ရောက်လေပြီမှန်း မသိအောင် ပျောက်သလိုဖြစ်သွားခြင်း
ပါတည်း။

တင်ပဆုံပိုင်းကြီးများကို မြောက်၍ မြောက်၍ ဝေ
ကာ ဝိုက်ကာ စကော့ပိုင်းသလို ပင့်ပင့်၍ ကော့ပေးနေ
ကြောင့် လှစိုး လိင်တံ တစ်လျှောက် ပြည့်တင်းသော
အရသာခံစားရမှုနှင့်အတူ သုတ်ချည်များ ထွက်ခါနီးသို့
တိုင်လာပါတော့သည်။

“အာ . . . အီး . . . ပြီး . . . ပြီးတော့မယ်”

“လုပ်လုပ် အင့် . . . လှိုးပါရှင် ဘား စောက်ဖုတ်
ဘစ်ခလုံး အီး အင် . . . အရင်း ကောင်းနေပြီ . . .”

ခေါ်လီမ ချယ်ရီ . . . ဆီနသာ သည်မိန်းကလေး
ကား လောကကြီးကိုပင် ဝရူခိုက်တော့တန်မကူ။ ခြေ

ထောက်နှစ်ချောင်းကို လှစိုး ပန်းနှစ်ဖက်ပေါ် လှမ်းကာ
ချိတ်ဆွဲရင်း ပြောလိုက်သည်ကြောင့် . . .

လှစိုးလည်း သူမ၏ ပြည့်တင်းလှသော ပေါင်ကံကြီး
နှစ်ချောင်းကို ထမ်းရင်းမှ လက်နှစ်ဖက်နှင့်ပါ ပိုင်ပိုင်နိုင်
နိုင်ဆွဲယူ ဖက်ကာ ချုပ်ကိုင်လိုက်ရင်း အားရပါးရ ဆောင့်
လှီးလေတော့ရာ . . .

“ဖေါင်းဖေါင်း . . . ခေါင်းဖေါင်း . . .”

လီး၊ ဘောအစုံနှင့် စောက်ပုတ် ရင်း ပေါင်တံရင်း
အင်္ဂါတော်ကို တစ်ပခုံးတို့ ရိုက်ခတ်သံ ကျယ်လောင်စွာ
လက်ခုတ်တီး လိုက်သလို မြည်လာပြီး အချက်နှစ်ဆယ်
မနီးဆောင် အပြီးဝယ် သုတ်ရည်များက ဆက်တိုက်ဆိုသလို
စောက်ခေါင်းအတွင်းရော့ အပြင်ပါ လျှံကျအောင်
ဆတ်ကနဲ ဆတ်ကနဲ ထွက်ကျလာပါလေတော့သတည်း။

xxxxxx

အချစ်ဟောင်းရဲ့လက်ထပ်မင်္ဂလာ

ချယ်ရီ တစ်ယောက် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ သူတို့ ကုမ္ပ
ဏီမှမသင်္ဂေနှင့် အတူ မင်္ဂလာဆောင်တစ်ခုသို့ လိုက်ပါ

လာခဲ့သည်။

သည်မင်္ဂလာဆောင်သည် သူမနှင့် လှန်ခဲ့သော
ငါးလခန့်က အတူ ချစ်ဖွဲ့ နှံ့ဘူးသည် လှစိုး၏
မင်္ဂလာဆောင်မှန်း သာသိမ့်သွင် လိုက်ဖြစ်မည် မထင်ပါ။

မင်္ဂလာစခန်းအနား စကပ်ပြီး သတို့သားနှင့်
သတို့သမီးယှဉ်တွဲ ထွက်လာလေတော့မှ ကောင်းစွာ မှတ်
မိရပါလေတော့သည်။ အစက နာမည်တူစွဲ ထင်ခဲ့တာ လေ။
ခုတော့မှ သူမသို့ ဖြစ်နေပါလေသည် မဟုတ်လား။

ခပ်တည်တည်နှင့် ငါးသလောက် ပြုံးကလေးပြုံး
ကာ သတို့သမီး လက်ကို ချိတ်ဆွဲပြီး လျှောက်လာသော
လှစိုးကို ကြင်စဉ်း ဇနီးမောင်နှံ သူတို့ဝိုင်းနားသို့ အရောက်
“ရွတ်” ကနဲ လေသံ အကြား . . . လှစိုးကလည်အကြည့်

“ဟင် . . . ဘုရား . . . သူရား . . . သူပေါလား။”

xxxxxx

နောက်ထပ်လာတဲ့ လူ

နောက်ထပ်လာတဲ့ လူ

ချယ်ရီ စကားကိုကျော်မိုးနိုင် ပြန်မဖြေအား ကုတ်
အင်းကို အစချ်သော အဝတ်အစားများကို အလျှင် အမြန်
ချွတ်နေသည်။ နာရီနှင့် ငှားထားတာမှန်း သူမ မခိုပိစေရန်
တရေးကြီးသည်။

“ဒို့အကိုရဲ့ အခန်းလေ . . . ချယ်ရီရဲ့ ကော်ကြာ
နေလည်ဆို ပြန်ရောက်လာမှာ သူတို့ လင်မယား မရောက်
ခင် ကိုယ်တို့ . . .”

“ဟွန် ဘာလုပ်ကြဦးမှာလဲ လို့”

ကျော်မိုးနိုင် ဘာမှ ဆက်မပြောတော့ အနားသို့
လျှင်မြန်စွာ တိုးကပ်သွားပြီး နှင်းဆီရောင် နှုတ်ခမ်းဖူးနုနု
ကလေးကို နှုတ်ခမ်းချင်း ဖိကပ် စုပ်ယူလိုက်သည်။
နွေးထွေးသော အထိ။ နူးညံ့သော အတွေ့ အကြားဝယ်
ချယ်ရီ တယောက် မျက်တောင်ကျော်ကြီးများ မှေးစင်း
သွားရပါလေပြီ။

ပြည့်စင်း ဝင်းဝါသော ပခုံးသားလေးများပေါ်မှ
စကတ်သိုင်းကြီး ပြုတ်သွားပြီး ကိုယ်ရုံ တစ်ခုလုံး လျှော့
ကျခဲ့တာ ဝါသေတယ်။ အောက်ကောင် အင်္ကျီလား”

ပြီးတော့ ပန်းနုရောင် အတွင်းခံ ပင်တီ ဘောင်းဘီကလေး။
မင်္ဂလာဆောင်ပြီး ငါးရက်အကြာ

လှစိုးတို့ ဖန်းမောင်နဲ့ အသစ်စက်စက် နေအိမ်
တွင်ဖြစ်ပါသည်။

“အဲဒါပါပဲ ကျော်မိုးနိုင်ရာ ငါတော့ ငှာတဲ့ . . .”

“နေဝါဦး မင်းနဲ့ သတို့သမီး အခြေအနေကရော
အစဉ်ပြောရဲ့လား”

“အာ ဒါမျိုးက မတော်လို့ ပြန်ပို့ရတယ် ဆိုတာ
မင်းကြားဘူးလို့လား . . .”

“ဒါပေမဲ့ မင်းဟာလေးက သေးသေးလေးမင်းဒုတ်
ကြီးနဲ့ဆိုတော့ . . . ဟီးဟီး . . .”

“ဒါ ထားခမ်းပါ မင်းနမ မဟုတ်ဘူး ပူမနေရမ်းပါနဲ့
ငါပြောတာကိုသာ မင်းအောင် ဖန်ခမ်းပါကွာ”

“အဲဒါပါကွာ အမည်က ချယ်ရီ . . . အလုပ်က
အဲ မင်းပြောတဲ့ ကုမ္ပဏီမှာ တာရင်ကိုင် ငါက သူ့ကိုရတော့
ဖန်ပြီး လှီးပေးရမယ် ဒါပဲ မဟုတ်လား . . .”

“တိုးတိုးပြောခမ်းပါကွာ . . . လီးမှပဲ”

လှစိုးတို့ပြောစကားကိုချယ်ဒီသာ ကြားသွားပါက
မလွယ်ရေးချ မလွယ် . . . ။

ရန်ကုန်မြို့ ဗိုလ်ချုပ် ဈေးရုံကြီး . . . ။

“အား . . . ရှယ်ပဲကွာ”

လူတစ်ယောက်၏မကြား တကြား ပြောသံကြား
လိုက်ရ၍ ကျော်မိုး နှိပ်နံ့မြောက်သွားသည်။ သူနှင့် လက်
ချင်းချိတ်ကာ လျှောက်နေသော ချယ်ဒီကို ကြည့်၍ ဝေဖန်
ခြင်းမဟုတ်ပါလား . . . ။

ချယ်ဒီကလည်း ချယ်ဒီ။ စကတ်ရှည် ကိုယ်ကျပ်
ကိုဒေါက်ခြင်ဖိခပ်နှင့် လိုက်ဖက်ညီကောင် ဆင်ယင်
ထားသည်။ လှစိုးစကားအတိုင်း ရေမက နည်းဗျူဟာ
ခြောက်ကောင် ပရိယာယ်မို့နဲ့ သုံးပြီး လိုက်ခဲ့၍ အခုလိုက်
လက်ချင်း ချိတ်ကာ ဗိုလ်ချုပ်ဈေးရုံ လျှောက်နံ့သည်
အောင်သို့ ရောက်ခဲ့ခြင်း ပြစ်ပါလေ၏။

ယူမဝတ်ထားသော ကိုယ်ကျပ် စကတ်
အပြောင် သားတံလုံး တောက်ပနေသည့် ဆိုတော့ မိုဆောက်
ရက်အုံ သေးကျဉ်သောခါး လုံးကျပ် ကာ တင်းရင်းကားစွင့်

သော တင်သားအလှက အထူးပင်လွင်နေပါ။

တစ်လှမ်းစီ လျှောက်လိုက်တိုင်း နိမ့်တုံ မြင့်တုံ ။

ဟာကနဲ . . . ဟင်ကနဲ။

“ဘယ်လိုလုပ် ငါ့မင်္ဂလာဆောင်ကို ရောက်လာပါ
လိမ့်ဟု တွေးနေစဉ်မှာပင်မျက်စေ့ တစ်ဖက် မှိတ်ပြ
လိုက်သော ချယ်ဒီ၏ရဲတင်းလှသော အပြုအမူကြောင့်
ကပျက်ယာ မျက်နှာလွှဲလိုက်ရပြီး သတို့သမီး၏ မိသားစု
မျက်နှာကို မသိမသာ မလှည့်တလှည့် လုပ်ကာ ခိုးကြည့်
လိုက်မိပါလေ၏။ တော်ပါသေးရဲ့ သတို့သမီး ရော သူမ၏
အဖေ အမေပါ မရိပ်မိကြပေလို့ ဟုတွေးပြီး အိမ်ခြံမ ပျက်
မင်္ဂလာစင်မြင့်ရှိရာသို့ ခပ်တည်တည်နှင့် ဆက်လက် ချီ
တက်ခဲ့ရပါလေ၏။

မင်္ဂလာမဆောင် မိန်းမ မယူခင် ရှုပ်တတ်ခဲ့သော
ယောက်ျားများ၏ သဘာဝ အတိုင်း ချယ်ဒီ သူ့အား
တစ်စုံတစ်ခု ပြောမှာကိုလန့်နေသောလှစိုးအား ပရိသတ်
အပြန်သတို့သမီးသတို့သားက ရပ်ပြီး နှုတ်ဆက်ရချိန်၌
ချယ်ဒီက ခပ်တည်တည်နှင့် နှစ်ကိုယ်ကြား ပြောသွား

လေသော စကားကား . . . ။

“သူတို့သမီး ဆေးရုံမကင်ရအောင် ကြည့်ကြက်လဲ
လုပ်ဦးနော်” တဲ့လေ။

သူလည်ပင်းကို သိုင်းဖက်ကားသော ချယ်ရီ ချိုင်း
ကြားအောက်မှ လက်လျှိုကာ သရောဘီယာချိတ်ကို
ပြုတ်သည်။ ကင်းကြပ်၍ ရှန်းကန်နေသော နံနစ်လုံးကြောင့်
အကော်ခက်ခက်ခဲခဲပြုတ်လိုက်ရ၏။

ချိတ်ပြုတ်သွားသည်နှင့် ဗွဲ့ထွားလှသော ဝိုင်းစက်
လှပသည့် နို့ညီနောင်က ဝင်းကနဲ လွတ်လပ်သွားဟန်
ပေါ်ထွက် လာကြပါလေသည်။

လက်ကမြန်သည်။ ကျောပြင်မှ လျှောဆင်း
ကာနုစံဦးသား မျက်နှာချင်းဆိုင် အနေအထားမှ
ပန်းနုရောင် သော ဝင်းဘီ ကလေးမရှိတော့ အေးစက်
အိတင်းနေ သည့်ဖင်ကားကား မို့မို့ကြီးများကိုသာ စမ်းမိပါ
သည်။ တိုစဉ် အခိုက်မှာပင် မှေးစင်းနေသော မျက်တောင်
ကျောကြီးများ ပွင့်လာပြီး ရှက်ပြုံးလေးဖြင့် . . .

“ဒို့ . . . ချွတ်လိုက်တာ”

လေသံဖြင့် နှစ်ကိုယ်ကြားရုံပြောသည်။ သိပ်တော်
တဲ့ ချယ်ရီလေးပါလားကွယ် ဟု စိတ်ထဲမှ ပြောလိုက် သည်။
လူကမူ ခါးကလေးကိုဖက်ရင်းမှ မသိသော တွန်းသွား
ရာချယ်ရီမမျှာ နောက်ဆတ် နောက်ဆုတ်ဖြင့် ကျောပြင်
နှင့်နံရံ ထိကပ်သွားတော့မှ ရပ်ပါလေတော့သည်။

သူကိုယ်တိုင် ဘောင်သတ်တို့ကိုချွတ်အပြီးမှာတော့
လိင်တံကြီးက ဝေါက်ကနဲထွက်ပေါ်လာတော့သည်။
ချယ်ရီက မသိ သော ခိုးကြည့်သည်။

“အယ် . . .”

အသိတ်တလန်နှင့် လွတ်ကနဲ ရေချွတ်ယှက်သွားမိ
ပါ၏။ တကယ်တော့ ကျော်ငြိန်နိုင်၏ လိင်တံကား လှပိုက်
မမိ . . . ။

သို့သော် . . . လို့သော် ဆိုသည် စကားကို ချန်ထားရ
ပါဦးမည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အရှင်သီလလက်မခွဲခွဲ
နှင့် လုံးပတ်က လည်း အသင့်အတင့်သာ ရှိသော်လည်း
လိင်တံကြီး တစ်လျှောက် ပတ်ပတ်လည်တွင် အလုံးတွေ
အလုံးတွေ တန်းစီလိုနေသည်။ ဖုနေလည်။ ခွနေသည်။

ကြက်သီးထ စဖွယ် ပြူးနေကြပါလေ၏။

"ဝါ . . . ဝါတွေက . . ."

"အိုး ဂေါ်လီဆိုကာ ပေါ့ ချယ်ရီရဲ့ . . . ခွေကုန်
ခဲ . . . အနာခံပြီး တမင် သွင်းထားရတာ . . ."

"ဟင့် အင်း ကြောက်တယ်"

'အာ . . . ဝါကြောက်စရာ ဟုတ်ပါဘူး နောက်မှ
ကောင်းမှန်းသိသွားမယ် . . . ဟို . . ."

ကျော့ဖိုးနိုင် ပြည်သို့ ချော့ပေးတာမှ . . . တစ်ခုခု
နှင့် ချယ်ရီက လက်မခံပါချေ။ ဝါဖြင့် ရင်လဲ ကိုင်ရုံပဲ
ကိုင်တော့မယ်ဟု ဆိုကာ ဆီးခုံလေးကို ခပ်ရွှေ့ ပွတ် သပ်
ပေးသည်။ ပေါင်ကြား တစ်လျှောက် ဖော်ကြားလည်း မကျန်း
နဲ့ပဲ လေးများကိုလည်း ဝံ့ခဲလိုက်သေးသည်။

ယည်လိုနှင့် အတင်း အပျော့ဆွဲ ဆွဲကာ နူးလေ
တော့ စောက်ဖတ် အကြား အရည်ကြည်များ ရွဲကျလာ
သည်။ အရွဲလာသော အရည်ကြည်များ အားကိုး နှင့်
လက်ညှိုး အပ်ချောင်း အရင်ဝင်သွားသည်။ စောက်ဖတ်
နုတ်ခမ်းသားများကို အရင် သုံးသပ်၏။ ပြီးတော့တိုးကလော်

ကာ မွေသည်။ နံရံကို ကျောပေးကာ ရပ်နေသော ချယ်ရီ
မခံနိုင်တော့ပါ။ တဟင်းဟင်း . . . ညည်းရင်း ပေါင်က
လေးများ ကားပေးလာ၏။ အိုကေ . . . ။

ကားရုံမက အရှေ့သို့ပါ စောက်ဖတ်ကို တော
ပေးလာချိန်တွင် ကားလက်နှစ် ချောင်း အသုံးပြုကာ ထိုး
မွေတော့သည်။

"ရှိုး . . . ကျွတ်ကျွတ် . . . အိုး"

ဟု အသံလေးထွက်ကာ ကျော်မိုးနိုင် ပုန်းနှစ်ပက်ကို
လက် နှင့် ကိုင်ကာ ညစ်ထားသည်။ ကိုင်ထားသော
လက်များ ကို သေချာ သတိထားပါလျှင် ဧကစောကာလို
တွန်းနေတာ ဟုတ်တော့ပဲ မသိမသာ ဆွဲယူနေမှန်း သိနိုင်
ပါလေ၏။

သည်တော့မှ ကျော်မိုးနိုင် ပေါင်ကား ရပ်နေ သော
ချယ်ရီ စောက်ဖတ်ခွေတွင် ဂေါ်လီများ ဖြင့် ပြူးနေသော
လိင်တံဒစ်ဖွားကိုတော့ အသာ ဂုဏ်လိုက်၏။ ကောင်မလေး
ကျော့သထက်ကျော့ပေးလာသည်။

ကြောက်လွန်းလို့သာ ညည်းခဲ့တာ သူမ ကိုယ်ကိုိုင်

ကတော့ရမက်ကြီးသည် မိန်းကလေး မဟုတ်လား။

"ဟို . . ."

"အဲ့ . . . ဖြေးဖြေး"

"ကျွတ် . . . ကျွတ် . . ."

ကျော်မိုးနိုင် ချေးပြန်နေရ၏။

ပထမ ဒစ်များဝင်ပုံ၊ ပြီးတော့မှ တစ်ရစ်ပြီး တစ်ရစ်

. . . ဂေါ်လီများက လျှောက် တိုက်လူးလွန်ကာ ညှပ်ဝင်
သွား၏။

"အခု လာလာ . . . လေးဦး . . . အခု . . ."

အော် . . . ဂေါ်လီမလေး ချယ်ရီရယ် . . ."

xxxxx

ပြီးပြီ။